

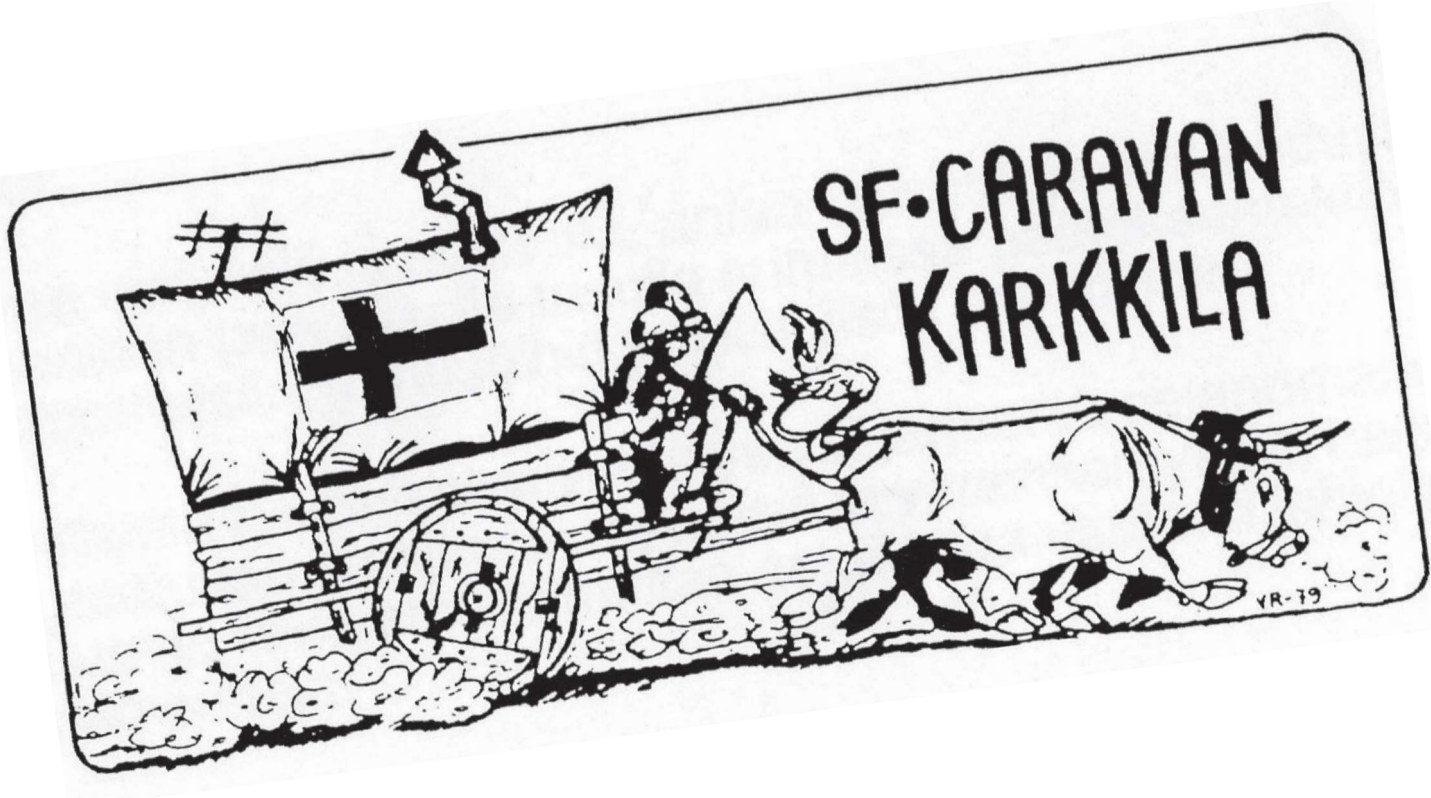
# SF-CARAVAN KARKKILA



*30 vuotta*



*Menossa mukana*



SF-CARAVAN  
KARKKILA

YR-79



# SF-CARAVAN KARKKILA R. Y. 30 VUOTTA 1979-2009

## *Sisältö*

SF-Caravan Karkkilan 30-vuotisjuhla-julkaisu 2009	5	Kaupungin tervehdys
Päätoimittaja Henna Mitrunen / HMM-Palvelut	6	SF-Caravan ry:n onnittelet
Artikkeleita Lauri Kantola /20- vuotishistoriikki Otto Turunen/kertomuksia Anneli Sarkola/Liitto ja ESMY Henna Mitrunen/30- vuotishistoriikki/haastattelut	7	Suomalaiset karavaanarit järjestäytyvät
Kuvat Otto Turunen Matti Nieminen Henna Mitrunen	8	Karkkilan ensimmäiset karavaanarit
Ulkoasu ja taitto Henna Mitrunen / HMM-Palvelut	9	Sakari Kemppainen perustajajäsen
Painopaikka Karkkilan Painopalvelu	10	Yhdistyksen puheenjohtajan tervehdys
Kiitokset Juhlatoimikunta Haastateltavat Tervehdysten kirjoittajat Kuvamateriaalia luovuttaneet Aino Kylmä Leena Rautala Yhteistyökumppanit	11	Karkkilaan oma yhdistys
	12	Johtohenkilöitä/toimijoita
	15	Vainikat mukana jo kymmenen vuotta
	16	Yhdistyksen toimintaa 1999-2009
	20	Merkitapahtumia
	21	Esmyn ja liiton toiminnasta
	22	Historiikin 1999 kirjoittajan jälkisanat
	23	Historiikin 2009 laatijan jälkisanat
	24	Muisteluksia vuosilta ja vuosikymmeniltä - Otto Turunen kertoo
	46	Yhteistyökumppanit

# *Kaupungin tervehdys*

*S.F.*-Caravan Karkkila täyttää tänä vuonna 30 vuotta. Selasin yhdistyksen 20-vuotisjuhlavihkoa ja siitä toki silloisen kaupunginjohtaja Kari Korhikosken tervehdystä – karavaanari- toiminnan perustekijät on testattu ja hyväksi todettu. Pieni lainaus: ”Karavaanarit on perinteisesti yhdistetty koti- ja ulkomaanmatkailuun, mutta nykyisin toiminta palvelee myös muita harrastuksia, kuten esimerkiksi laskettelua, retkeilyä, kalastusta, metsästystä ja eri kulttuurin osa-alueita.” Varmaan jotain uuttakin on mukaan tullut.

Yhdistyksellä ei ole varsinaista omaa tukikohtaa Karkkilassa, mutta kaupungin leirikeskus Vuotinaisissa on onnistuneesti toiminut treffien pitopaikkana ja nyt myös yhdistyksen juhlapaikkana juhliessa 30-vuotista yhdistystoimintaa. Karkkilasta löytyy useita muitakin paikkoja, jonne vaunun tai asuntoauton kanssa voi mennä. Perimmäinen ideahan kuitenkin on että ollaan liikkeellä, nähdään uutta ja tavataan tuttuja. Karavaanareilla on ymmärrettävästi keskivertosuomalaista selvästi parempi tuntemus koko Suomesta ja Euroopasta.

Suomessa yhdistyksiä syntyy ja kuolee, joten jo vuosikymmeniä toiminut yhdistys on onnistunut löytämään hallitukseen aktiivisia henkilöitä, jotka ovat jaksaneet toimia yhteiseksi hyväksi. Välillä rauhassa perheen kanssa – sitten kaipaa seuraa ja sitä karavaanarit löytävät läheltä ja kaukaa. Harrastuksessa mukana olevien lasten kasvatukseen saavat ja joutuvat kaikki jollain tavalla osallistumaan – uskoisin että lasten parhaaksi. Omalla työurallani olen eräänkin kerran kuullut ammattikeskusteluissa jonkun karavaarin toteavan, että ”eräs karavaanarikaveri muuten kertoi juuri tähän asiaan liittyen ... ” eli ideat voivat välittyä monin tavoin.

Karkkilalaiset suhtautuvat myönteisesti karavaanareihin – tuovathan he väriä kyläkuvaan ja asiakkaita Karkkilan kuuluisalle torille ja kauppoihin. Karkkilan kaupunki onnittelee juhlijaa järjestöä ja kaikkia jäsenperheitä. Turvallista matkaa harrastuksen parissa.

*Jukka Anttila*

*Vt. kaupunginjohtaja Karkkila*



# Onnea SF-Caravan Karkkila ry

*M*

inulla on ilo onnitella yhdistystänne 30-vuotismerkkipäivän johdosta.

Yhdistyksenne ei ole vanhimmasta päästä kirjoamme, muttei myöskään nuoremasta. Joukkoomme mahtuu monenlaisia yhdistyksiä. Valtaosa yhdistyksistämme toimii oman alueen ympärillä ja toiminta on hyvinkin aluekeskeistä. Varsinainen jäsenhoito saattaa jäädä hyvinkin vähäiseksi.

Teillä ei ole omaa aluetta, joten voitte keskittyä hoivaamaan jäseniänne koko sydämellänne. Yhdistyksenä olette nykymittapuun mukaan sangen pieni. Joskus pienikin voi olla kaunista. Riippuen siitä, kuinka aktiivista vetovoimaa yhdistyksestä löytyy. En tunne yhdistyksenne tämän hetken tilaa työntekijöiden suhteen, mutta voin olettaa yleisen trendin tekijöiden puutteesta vaivaavan teitäkin. Oletan seuraavan kymmenen vuoden aikana tapahtuvan yhdistyskartalla melkoisia muutoksia. Syntyy uusia ns. alueyhdistyksiä ja pienempiä yhdistyksiä katoaa. Voin olla tietenkin myös väärässä. Kaikki riippuu kuinka paljon aktiivisia henkilöitä yhdistystoimintaan löytyy.

Yhdistyksenne on koko olemassaolonne ajan ollut hyvin aktiivinen liiton suuntaan. Arvostan tätä sangen paljon. Olette olleet keskustelemassa ja vaikuttamassa liiton suuntaviivoihin.

Toivotan teille menestystä vaativassa tehtävässänne. Pidetään karavaanarihenki korkealla ja ystävyysuhteet erinomaisessa kunnossa.

*Juha Hämäläinen*

SF-Caravan ry



# Suomalaiset karavaanarit järjestäytyvät



Matkailuvaunuharrastus oli Suomessa 1960-luvulle saakka perin harvinaista. Perävaunumatkailun käsikirjan (Anssi Siukosaari: Matkailuperävaunut ja autoretkely. – Seepa, WSOY, Porvoo 1970) esipuhe alkaa: ”Matkailuperävaunut saapuivat Suomeen juuri päättyneellä vuosikymmenellä. Parituhatta automatkailusta ja retkeilystä kiinnostunutta perhettä siirtyi motelleista, matkailumajoista ja teltoista matkailuperävaunuihin. He halusivat retkeilyyn lisää mukavuutta ja matkailuun enemmän riippumattomuutta. Mitä todennäköisimmin parikymmentätuhatta perhettä seuraa alkaneella vuosikymmenellä näiden pioneeriperheiden esimerkkiä.”

Suomi on tunnetusti yhdistysten maa. Toukokuussa 1964 seitsemän perhettä perusti koko maan kattavan asuntovaunuyhdistyksen SF-Caravan ry:n. Yhdistyksen jäsenmäärä kasvoi samaa vauhtia kuin asuntovaunujen määrä lisääntyi. Vuonna 1970 SF-Caravaniin liittyneitä karavaanareita oli 778, vuonna 1980 12674. Vaikka SF-Caravaniin liittyneiden osuus kaikista perävaunumatkailijoista vuosien mittaan vahvistui, niin muihin järjestöihin kuuluneita ja mihinkään kuulumattomia oli 1970-luvulla sen verran, että Siukosaaren arvio ”parikymmentätuhatta perhettä alkaneella vuosikymmeellä” ei ollut liioiteltu.

1980-luvulla SF-Caravanin jäsenmäärä kasvoi parhaana vuonna 4644 jäsenellä. Vuonna 1990 jäsenmäärä oli jo 43095. Vuonna 1992 jäsenmäärä oli korkeimmillaan: 45707. Lama tuntui myös tämän harrastuksen piirissä, kun uusia vaunuja hankittiin tuskin nimeksikään. 1990-luvulla jäsenmäärän suunta oli usean vuoden ajan aleneva, mutta jäsenmäärä on jälleen kääntynyt nousuun ja oli 35-juhlavuoteen 1999 tultaessa 45164. Korkein Karkkilan yhdistyksen jäsennumero 1.7.1999 oli 88831. Jäsennumero on henkilökohtainen. Sitä ei voi luovuttaa toiselle, ei edes perintönä lapsilleen.

Järjestön tarkoituksena oli sääntöjen mukaan ”edistää kaikenlaista retkeilyä ja ulkoilua asuntovaunuilla liikkuvien keskuudessa sekä pyrkiä luomaan toverillinen kanssakäymisen yhdistyksen jäsenten kesken ja heidän perheittensä välille”.

SF-Caravan oli aluksi koko maan käsittävä henkilöjäsenten muodostama yhdistys. Jäsenmäärän jatkuva hurja kasvu aiheutti sen, että ajan mittaan ei enää ollut mahdollista toimia henkilöjäsenyyden pohjalla. Yhdistyksen sisälle olikin jo syntynyt alueellisia kerhoja. Kymmenen vuotta järjestön perustamisesta niitä oli 14. Kehitys johti siihen, että SF-Caravan ry päätettiin muuttaa vuonna 1976 Matkailuvaunuliitto SF-Caravan ry:ksi.

Liiton tarkoituksiksi tuli sääntöjen mukaan ”matkailuvaunun käyttäjien muodostamien yhdistysten valtakunnallisena keskusjärjestönä valvoa matkailuvaunun käyttäjien etua sekä edistää heidän yhteisiä pyrkimyksiään. Liitto on puoluepoliittisesti sitoutumaton”. Entiset paikalliset kerhot muuttuivat jäsenyhdistyksiksi, joita liittoa perustettaessa oli parikymmentä, mutta jo vuoden 1977 päättyessä 32. Vuonna 1998 jäsenyhdistyksiä oli 65.

Matkailuautojen tultua kuvaan mukaan liiton nimi on lyhentynyt vuonna 1989 alkuperäiseksi SF-Caravan ry:ksi. Liiton sisällä toimii seitsemän harrastuskerhoa: lyhytaaltopuhelimien käyttäjille, matkailuautoilijoille, golfin pelaajille, koiraharrastajille, nuorisolle, etelän talvehtijoille ja ulkomaanmatkailijoille. Liiton toimisto on Hämeenlinnassa ja siellä työskenteli 1998 11 henkilöä. Liiton julkaisu on hyvin toimitettu ja karavaanareita kiinnostava 6 kertaa vuodessa nykyisin 100-sivuisena ilmestynyt ”Karavaanimatkailun perhelehti Caravan”.

Matkailuvaunuja kutsutaan yleisesti asuntovaunuiksi. Niin SF-Caravanin säännöissäkään aluksi sanottiin. Nimitys tarkentui matkailuperävaunuksi ja omalla moottorilla liikkuvien asuntoautojen yleistyttyä puhutaan nykyisin matkailuvaunuista ja matkailuautoista. Ehkä asuntovaunun nimitys syystäkin tulee edelleen säilymään, koska yhä useammat vaunut Suomessakin keskieuropalaiseen tapaan ovat pitkiäkin aikoja pysyvästi paikoillaan. Vaunun alkuperäisestä tarkoituksesta haluaa kyllä muistuttaa SF-Caravanin ulkomaanmatkailijain kerho, joka käyttää lyhennystä VOP, Vaunussa On Pyörät (liikkumista varten)

*Lauri Kantola*

# *Karkkilan ensimmäiset karavaanarit*



*K*arkkilaan ilmestyivät ensimmäiset asuntovaunut tiettävästi 1970-luvun alussa. SF-Caravanin jäsenluettelosta ei kuitenkaan vielä vuoden 1973 loppuun mennessä löytynyt yhtään karkkilalaista jäsenosoitetta. Yhdistykseen liittyivät vuonna 1974 Lauri Kantola (3078), 1975 Aimo Siivonen (4026), Erkki Suominen (5116) ja Pentti Paljakka (5335), 1977 Eino Viljanen (7881) sekä 1978 Reijo Hellgren (9522), Anneli Saarinen (9823) ja Marja-Liisa Laari (myöhemmin Paulin) (9892). Ensimmäinen järjestäytynyt karavaanari Karkkilassa oli siis koko maassa numero 3078 ja 10000 joukossa oli vain kahdeksan karkkilalaista perhettä. Näistä Hellgren ja Viljanen eivät liittyneet Karkkilan yhdistykseen.

Karkkilassa oli jo 1970-luvun alkupuolella myös joitakin järjestäytymättömiä asuntovaunuiljoita.

Kun SF-Caravaniin ei enää kuuluttu henkilöjäsenenä, vaan paikallisyhdistysten kautta, karkkilalaiset kahdeksan karavaanariperhettä kuuluivat vuonna 1978 Helsingin, Hyvinkään, Lohjan, Riihimäen tai Vantaan yhdistyksiin.

Yhdistyksen valitseminen oli karkkilalaiselle yleensä vaikeaa, koska toisten paikkakuntien karavaanareita tunnettiin vain sattumalta. Myöskään yhdistyksen toimintaan osallistuminen kaukana kotipaikkakunnalta ei ollut mielekästä. Mutta johonkin yhdistykseen piti kuulua. Muuten olisi pitänyt luopua jäsenyydestä kokonaan. Useimpien karkkilalaisten liittyminen johonkin yhdistykseen oli satumanvaraista. Myöskään oman yhdistyksen perustamista ei koettu mielekkääksi silloin, kun karavaanareita oli vain muutama eivätkä he muuten tunteneet toisiaan.

Oman yhdistyksen tarve kuitenkin ikään kuin ”roikkui ilmassa” ja odotti henkilöitä, jotka halusivat muuttaa ajatukset ja sanat teoiksi. Pian sellainen joukko ilmaantuikin ja pani toimeksi.

*Lauri Kantola*





# Sakari Kemppainen oli jo perustamassa yhdistystä

Sakari Kemppainen on pitkän linjan karavaanari ja yhdistyksen perustajajäsen. - Karavaanareilla ei ollut omaa yhdistystä ja muutaman kaverin kesken ruvettiin puuhaamaan ja katsomaan saataisiinko sellainen kokoon. Sitä ennen oli tullut hankittua itselle matkailuvaunu. Sakari käyttää mieluummin nimitystä matkailuvaunu kuin asuntovaunu, sillä eihän vaunussa todellakaan vakituisesti asuta, ainakaan Suomessa. - Amerikassa ja muualla kylläkin on asuntovaunuja, missä todellakin asutaan, hän selventää.



Elettiin vuotta 1977, kun Kemppaisille hommattiin juhannukseksi oma matkailuvaunu. Kemppaiset olivat olleet edellisenä kesänä pohjoisessa lomamatkalla teltaillen. Räntää tuli ja vesi lainehti sisälle telttaan. - Kyllä siinä alkoi tehdä mieli kattoa pään päälle. Eipä sekään niitä tiiviskattoisempia ollut. Halpa vanha Solifer ei olisi palovakuutusta tarvinnut, Sakari heittää. Mutta siitä se lähti, pikku hiljaa vaihdettiin aina parempaan. Vaunuja on

ollut viisi, kaksi niistä uutena ostettua. Tällä hetkellä Kemppaisilla on matkailuauto, joka on kaksi vuotta sitten hommattu, siis uusin ja varmasti viimeisin. - Me olemme valitettavasti sairauteni takia joutuneet vähentämään reisaamista ja pitämään taukoakin, Sakari harmittelee. - Matkailuautoilun hyviin puoliin kuuluu sen helppous,

autossa kaikki kulkee mukana. Sen kun vain itsensä järjestää kyytiin. Kolmekymmentäkaksi kuljettua vuotta on takana päin, mökkeily ei ole minun juttuni, en viitsisi olla aina samassa paikassa. Pojastani on myös tullut karavaanari, Sakari toteaa tyytyväisenä. Reissuilta pojalle löytyi aina samanlaisia koltiaisia leikkikavereiksi. Ja myöhemmin muuten samanhenkistä seuraa. Siinäkö syy kipinän tarttumiseen!

- Matkan varrelle mahtuu kaikenlaista ja monenlaisia leiriytymisalueita, huippupaikkoja ja vähän heikonlaisiakin. Taso on kyllä parantunut kaiken aikaa. Liiton ja karavaanareiden omat alueet ovat kyllä hyviä. Karavaanarit ovat kurinalaista porukkaa, muutamia häiriköitä lukuun ottamatta ihmiset ovat käyttäytyneet hienosti ja on ollut rauhallista, Sakari tuumii.

- Lieksassa Rekiniemi on mieleinen ja kiva paikka oli myös Kemiössä, jossa meren rannalla tuli vietettyä kesää muutama vuosi sitten, Sakari muistelee.

Reissatessa voi aina joskus sattua kaikenlaista pientä harmia ja joskus vähän isompaakin, mutta Kemppaiset ovat selvinneet pienillä kommelluksilla eikä mitään isoa katastrofia ole onneksi sattunut. Kemppaiset reissaavat tavallaan ympäri vuoden, kas kun matkailuauto on perheen ainoa auto.

*Henna Mitrunen*



Syksyllä 1979 Vuotinaisissa polkaistiin käyntiin Karkkilan karavaanariyhdistys. Mukana olivat kuvassa olevat Esko Saarinen, Kari Helenius, Sakari Kemppainen, Reijo Numminen, Erkki Suominen, Soile Passi sekä Kirsti Kemppainen. Historiallisen kuvan otti Otto Turunen.

# *Yhdistyksen puheenjohtajan tervehdys*

*30* vuotta pienelle yhdistykselle on kunniamaininnan arvoinen asia. Tämän lyhyen ajan, jonka olen ollut yhdistyksen toiminnassa mukana, olen todella ihmetellyt, kuinka pieni yhdistys on sitkeästi pystynyt toiminaan ja säilyttänyt paikkansa ajan haasteissa. Muutamana karavaanarin v. 1979 perustama yhdistys on kasvanut ja kasvaa edelleen joka vuosi, vaikka kasvu onkin vähäistä.



Minulla on nyt toinen vuosi puheenjohtajana. ”Nuori” puheenjohtaja kokee itsensä välillä avuttomaksi, tuntuu, että puheenjohtajan täytyisi olla aktiivinen, aikaansaava ja ulospäin suuntautuva. Avuttomuus iskee välillä, mutta onneksi ympärilläni on pieni tehokas joukko, joka saa asiat aina rullaamaan eteenpäin.

Yhdistyksen jäsenten tulisikin arvostaa tätä pientä joukkoa, joka vuodesta toiseen on vienyt kunnialla yhdistystä eteenpäin, ollut aktiivinen omissa asioissa, Esmyn toiminnassa ja myös liiton toiminnassa. Näille aktiivisille toimijoille todella suuri kiitos yhdistyksen hyväksi tekemästä työstä.

SF-Caravan Karkkila ry:n yhdistys tänä päivänä voi hyvin. Mitä odotamme tulevaisuudelta? Toivoisin toiminnan piristymistä, enemmän aktiivisia jäseniä yhdistyksen toimintaan, täytyisikö viritellä ajatusta omasta alueesta, antaisiko se lisää puhtia jäsenten aktiivisuuteen. Tulkaa jäsenet joukolla mukaan toimintaan, näin saadaan yhdistys elämään vireämmin uudelle vuosikymmenykselle.

Toivon yhdistyksellemme elinvoimaista jatkoa.

*Puheenjohtaja Leo Kylmä 94210*



# Karkkilaan oma yhdistys



*L*ijtossa oli 1979 35 jäsenyhdistystä. Loppuvuodesta perustettiin vielä neljä uutta yhdistystä, jotka liitto hyväksyi jäseniksi vasta seuraavan vuoden puolella. Yksi näistä oli Karkkilan seudun yhdistys.

Vuonna 1979 uusia karavaanareita kirjattiin Karkkilassa lähes saman verran kuin siihen asti yhteensä. Karkkilalaiset olivat hankkineet useita vaunuja ja muualta oli muuttanut jo aikaisemmin järjestäytyneitä karavaanareita. Tästä joukosta löytyi tarvittava halu ja kyky oman yhdistyksen perustamiseen.

Vuotinaisten leirikeskuksessa pidettiin 21.10.1979 klo 14.30 kokous, jossa lausuttiin Karkkilan seudun yhdistyksen alkusanat. Mukana oli viisi perhettä: Heleniukset, Kemppaiset, Saariset, Tammistot ja Turuset. Kokouksen puheenjohtajana toimi Otto Turunen, sihteerinä Kari Helenius sekä pöytäkirjan tarkastajina Sakari Kemppainen ja Jukka Tammisto.

Vuotinaisissa tehtiin päätös Karkkilan seudun yhdistyksen perustamisesta. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin Sakari Kemppainen, sihteeriksi Kari Helenius, jäsenkirjuriksi Soile Passi, taloudenhoitajaksi Anneli Saarinen sekä muiksi johtokunnan jäseniksi Jukka Tammisto ja Otto Turunen. Puheenjohtaja valtuutettiin hoitamaan perustamiseen liittyvät asiat Matkailuvaunuliitto SF-Caravanin kanssa.

Puheenjohtaja pani toimeksi. Heti perustamiskokousta seuraavana päivänä liiton varapuheenjohtaja Reijo Numminen lähetti puheenjohtajalle yhdistykseen perustamiskirjan ja sääntöjen mallit ja sekä ehdotti yhdistyksen nimeksi esim. Karkkilan seudun Matkailuvaunuyhdistys SF-Caravan, tai jotain vastaavaa.

Yhdistyksen virallinen perustava kokous pidettiin torstaina marraskuun 1. päivänä 1979 alkaen klo 19 Karkkilan Säästöpankin saunatuovassa. Kaikki perustajajäsenet olivat jo ennestään jonkin matkailuvaunuyhdistyksen jäseniä. Läsna olivat Kirsti ja Sakari Kemppainen (11713), Maija, Matti ja Otto Turunen (11163), Jukka Tammisto (11311), Esko ja Anneli Saarinen (9823), Soile Passi (13086), Kari Helenius (4877) ja Erkki Suominen (5116) sekä liiton edustajana Reijo Numminen (716). Kokous perusti yksimielisesti Karkkilan seudun Matkailuvaunuyhdistys SF-Caravanin, hyväksyi yhdistyksen säännöt liiton malli-

sääntöjen mukaisesti ja päätti ilmoittaa yhdistyksen yhdistysrekisteriin. Perustamisasiakirjan allekirjoittivat Sakari Kemppainen, Soile Passi, Kari Helenius, Anneli Saarinen, Otto Turunen, Jukka Tammisto ja Erkki Suominen, yksi kustakin mukana olleesta vaunukunnasta. Yhdistyksen hallituksen puheenjohtajaksi yhdistysrekisteriin tehtyyn ilmoitukseen merkittiin Sakari Kemppainen, varapuheenjohtajaksi Otto Turunen ja muut viisi allekirjoittajaa hallituksen jäseniksi.

Rekisteröimisen käytännön toimet hoiti Reijo Numminen. Oikeusministeriö hyväksyi yhdistyksen merkittäväksi yhdistysrekisteriin runsaan vuoden kuluttua, 7.11.1980.

Yhdistys liittyi jäsenyhdistykseksi Matkailuvaunuliitto SF-Caravan ry:hyn, joten nimessä saatiin käyttää liiton suositumuksella yhdistelmää ”SF-Caravan”. Karkkilan seudun Matkailuvaunuyhdistys SF-Caravan ry:n kotipaikaksi tuli Karkkila. Yhdistyksen toiminta-alueetta ei säännöissä määriteltä, vaan toiminta-alueen määrääminen tarvittaessa jätettiin mallisäännön mukaisesti liiton liittokokouksen tehtäväksi. Yhdistyksen varsinainen toimialue on koko ajan ollut Karkkila, Nummi-Pusula ja Vihti, mutta myös muualla asuvat ovat voineet liittyä jäseniksi. Karkkilan yhdistys hyväksyttiin liiton jäseneksi alustavasti liiton kevätkokouksessa 1980, mutta virallisesti vasta syyskokouksessa 23.11.1980. Yhdistyksen nimi muuttui 9.5.1990 tehdyssä sääntötarkistuksessa SF-Caravan Karkkila r.y.:ksi.

Yhdistyksen sääntöjen mukaan yhdistyksen tarkoituksena on edistää jäseninään olevia matkailuvaunun tai matkailuauton käyttäjien yhteisiä pyrkimyksiä sekä toimia yhteistoiminnan ylläpitäjänä jäsentensä ja jäsentensä perheitten kesken.

Karkkilan yhdistys on jo perustamisvaiheista lähtien pitänyt tiivistä yhteyttä valtakunnalliseen liittoon. Tämä on luonnollista, koska pienelle yhdistykselle ja sen jäsenille liiton tarjoamista palveluista koituu mitä suurin hyöty. Suuren yhdistyksen on helpompi järjestää itse palveluja jäsenilleen. Yhdistys on osallistunut Etelä-Suomen yhdistysten yhteistyöelimen ESMY:n toimintaan.

*Lauri Kantola*

# Yhdistyksen johtohenkilöitä

## Puheenjohtajat:

1979-82	Sakari Kemppainen
1983-84	Viljo Taipalvesi
1985-89	Esa Vepsäläinen
1990-92	Keijo Taipalvesi
1993-94	Sakari Kemppainen
1995-99	Otto Turunen
2000-03	Ilkka Knuuti
2004-07	Veijo Vainikka
2008-09	Leo Kylmä

## Varapuheenjohtajat:

1979-81	Otto Turunen
1982	Viljo Taipalvesi
1983-84	Veikko Wahlsten
1985-87	Sakari Kemppainen
1988-89	Matti Nieminen
1990-92	Sakari Kemppainen
1993-94	Mikko Keskinen
1995-96	Sakari Kemppainen
1997	Matti Turunen
1998	Reino Flinkman
1999	Ilkka Knuuti
2000-01	Otto Turunen
2002-03	Veijo Vainikka
2004-05	Matti Nieminen
2006-07	Anneli Sarkola
2008-09	Veijo Vainikka

## Sihteerit:

1979-80	Kari Helenius
1981-84	Arja Siivonen
1985	Aino Hirvenoja
1986-96	Soili Sissi
1997-01	Seija Siivonen
2002-06	Otto Turunen
2007-09	Anneli Sarkola

## Taloudenhoitajat:

1979-83	Anneli Saarinen
1984	Anneli Myntti
1985-89	Viljo Taipalvesi
1990-92	Esa Vepsäläinen
1993-09	Matti Nieminen



## sekä toimijoita

### Jäsenkirjurit:

1979-83	Soile Passi
1984-85	Otto Turunen
1986-93	Heikki Helasuo
1994-2009	Matti Nieminen

### Tiedottajat:

1981-90	Otto Turunen
1991	Satu Turtiainen
1992-2009	Matti Nieminen

### Juhlavuoden 1999 johtokunta:

Puheenjohtaja	Otto Turunen
Varapuheenjohtaja	Ilkka Knuuti
Sihtööri	Seija Siivonen
Jäsenet	Matti Nieminen Arvi Backman Juhani Montonen Arvo Uimonen Sakari Kempainen

### Juhlavuoden 2009 hallitus:

Puheenjohtaja	Leo kylmä
Varapuheenjohtaja	Veijo Vainikka
Sihtööri	Anneli Sarkola
Jäsenet	Matti Nieminen Otto Turunen Aulis Ahonen Kauko Raistakka



### Juhlatoimikunta vuonna 2009

Jäsenet	Leo Kylmä Anneli Sarkola Otto Turunen
---------	---

Heidän työpanoksensa muun talkooväen ohella on merkittävä historiikin sekä juhlan onnistumisen kannalta.





*...Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa*



*ja taas saamme olla mukana....*



# Vainikoiden mukana reissaa perheen Tipsu koira

Veijo ja Pirkko Vainikka ovat kuuluneet SF-Caravan Karkkilan yhdistykseen jo kymmenkunta vuotta. Veijo on toiminut puheenjohtajanakin 2,5 vuotta ja tällä hetkellä hän toimii varapuheenjohtajana.

-Vuoden 1997 keväällä autokaupasta jäi näppeihin oma matkailuauto. Kyliltä kuulin, että täälläpäin olisi karavaanareilla oma yhdistys. Itse asiassa olin Vihdissä 60-vuotisjuhlassa, kun kaverini kehotti minua liittymään yhdistykseen, johon sitten liityinkin. Noin vuosi oli kulunut siitä, kun olin oman matkailuautoni hommannut. Ensimmäinen tapahtuma mihin osallistuimme oli juhannustreffit Vuotinaisissa. Siitä alkoi mukana olomme, joka siis jatkuu edelleen, Veijo kertoo.

Vainikat viihtyvät usein Majamäessä, jota tukee myöskin se, että yhdistyksen sopimat alennukset koskevat juuri Majamäkeä. Myös Kultahiekassa käy yhdistyksen porukkaa itsekseenkin. - Vanhat tutut paikat vetävät puoleensa, mutta tulee kesällä aina tehtyä joku uusi rinkikin, missä ei olla käyty ennestään. Pakollinen Norjan kierros on myös tullut kierrettyä pariinkin kertaan. Aloitamme jo varhain keväällä ja välillä olemme käyneet hiihtoreissuillakin, hän valottaa.

- Yleisesti ottaen leiriytymisaluet ovat siistejä ja toimi-

via, vaikka joskus on kyllä meinanneet melkein lampaatkin tulla sisään. Karavaanareiden omat alueet ovat vielä siistimpiä ja paremmin hoidettuja. Vain aukioloajankohtia voisi alku - ja loppupäästä jatkaa, Veijo huomauttaa.

- Karavaanariuden hyviin puoliin kuuluu vaihtelevat maisemat ja tietenkin samanhenkiset ystävät. Tanssien loputtua voidaan aina jatkaa illanviettoa ja juoda se viimeinen kalja yhdessä kavereiden kanssa, Veijo tunnelmoi. Vainikoiden Tipsu koira on myös innokas reissukoira.

- Kun avaan vain matkailuauton oven on Tipsu jo sisällä ja katsoo kysyvästi, että minnekös tällä kertaa lähdetään. Koiratreffeillä Tipsu voitti kerran yleisöäänestyksen sulokkuudellaan ja sai palkinnoksi kolme pötköä koiranmakkaraa, Veijo nauraa.

Taas on kesä ja Vainikoiden matkailuauton nokka sekä Tipsun kuono käännetty eteenpäin haistelemaan uusia tuulia sinne jonnekin...

*Henna Mitrinen*



# *Yhdistyksen toimintaa vuosina 1999-2009*



**Yhdistyksen jäsenmäärä jatkoi kasvamistaan lama-vuosien jälkeen. Sen myötä karavaanitoimintakin elpyi ja aktivoitui. Lisäksi treffeillä kävijöiden määrä lisääntyi. Varsinaisiin yhdistyksen sääntöjen määräämiin kokouksiin osallistuminen on kuitenkin harvojen aktiivien harteilla vuodesta toiseen.**

## **Yhdistyksen juhluvuosi 1999**

Yhdistyksen 20 – vuotisjuhlat ja treffit vietettiin siis Vuotinaisissa 27 – 29.8.1999 tasan kymmenen vuotta sitten. Juhlan järjestelyt sujuivat hyvin, talkooväkeä oli riittävästi. Myös sää suosi juhlaa. Karkkilan Työväenyhdistyksen Soittokunnan esittämällä musiikilla juhlat avattiin ja yhdistys vihki uuden lippunsa. Juhlapuheita pidettiin ja huomionosoitukset ja palkitsemiset suoritettiin juhlallisesti. Lauri Kantola esitteli yhdistyksen juuri painotuoreen historiikin. Myös Karkkilalaiset viihdyttivät juhlaväkeä. Kaiken kruunasi kakkukahvit. Mutta ei hieno päivä vielä siihen loppunut. Illalla lämpenivät Vuotinaisten idylliset ja makoisat löylyt antavat saunat. Lapsille oli järjestetty oma disco ja tanssin pyörteistä Karkkilalaisien tahdittamana pääsivät nauttimaan kaikki halukkaat. Juhlatreffit sujuivatkin hyvin ja vieraat viihtyivät. Ainoastaan arpojen vähydestä kuului pientä napinaa, kertovat yhdistyksen pöytäkirjat juhlista tehdystä yhteenvedossa. Treffeille kutsutaankin karavaanareita myös muista yhdistyksistä, joten

vieraita juhlissa oli useammaltakin paikkakunnalta.

## **Paluu arkeen**

Juhlien jälkeen alkoi arki ja johtokunta alkoi miettiä keinoja toiminnan mielekkyyden ja jäsentensä aktiivisuuden lisäämiseksi. Haave omasta leirintäalueesta Karkkilassa todettiin myös mahdottomaksi ja haudattiin. Se oli saanut paljon huomiota vielä edellisellä vuosikymmenellä. Katseet käännettiin nyt korvaaviin vaihtoehtoihin. Vuotinaisten leirikeskus oli toiminut ja toimii tietenkin edelleenkin monenlaisten tapahtumien pitopaikkana Karkkilassa, mutta sen käyttö voi olla vain rajallista, onhan se ensisijaisesti kaupungin erillisten nuorisoseurojen käytössä, kuin myös monien muiden tahojen. Varausten saaminen on kiven alla lyhyenä kesäaikana.

Vuotinaisissa useana vuonna järjestetyt Juhannustreffit ovatkin perhejuhannuksen viettoa parhaimmillaan.

Yksi kohokohta on varmasti Vuotinaisissa ylitse muiden – siis saunominen ja uiminen. Vain vuosien varrella saunojen lauteilta hävinneet jakkarat hieman latistavat saunomisen iloa, yhdistyksen jäsenistöstä huomautetaan.

Yhdistys päätti perustaa halutun toiminnan kartoittamiseksi ideariihitoimikunnan, jota johtamaan valittiin Kari Siivonen. Riihen satoa oli mm. se, että jäsenet toivoivat iltatansseja, elävää musiikkia, perhesaunaa, kirpputori-pöytien ja kanoottien vuokrausta. Perinteiset treffit jatkuivat teemoinaan uusivuosi, pääsiäinen, vappu, juhannus, synttärät, pikkujoulut, lomalta paluu jne. Treffit ovatkin olleet hyvin ohjelmallisia, niin aikuiset kuin lapsetkin on



huomioitu. Toimintaa on ollut niin sisällä kuin ulkonakin.

### Harrastuskerhot

Harrastuskerhoista, joita toimi vielä 90-luvulla neljä on lakkautettu. Urheilu- ja liikuntatoimikunta ja tietenkin tiedustustoimikunta, joka kävi tarpeettomaksi SFC Kuutoset+ lehden alettua ilmestyä. Myös nuorisotoimikunnan toiminta on potanut hiljaiseloa

Toimikunnista edelleen toimiva naistoimikunta ansaitsee erityismaininnan. Onhan naisten panos merkittävä sekä kaikkien erilaisten tapahtumien kannalta välttämättömyys. Naistoimikuntaa on viime aikoina vetänyt puheenjohtajan puoliso Aino Kylmä ja muina jäseninä ovat pääsääntöisesti toimineet hallituksen jäseniin tavalla tai toisella liittyneet naiset. Ripeät naiset siistivät ja järjestävät tapahtumapaikat ennen ja jälkeen toiminnan, pistävät pöydät koreiksi sekä huolehtivat tarjoiluista. Porukka on kuulua positiivisesta tarmostaan, vaikka välillä käsiparit ovatkin tiukilla.

### Käyttö sopimukset

Toimintakertomus vuodelta 2001 kertoo, että yhdistys teki historiaa solmimalla käyttö sopimukset Kultahiekka Caravanin ja SF-Caravan Forssan seutu ry:n omistaman Majamäen kanssa. Näin oli ikuisuus kysymykseltä näyttänyt yhdistyksen aluekysymys saanut ainakin korvikeratkaisunsa. Sopimusten ansiosta jäsenet saavat majoittua alueille normaalihintaa paljon edukkaammin.

Yhdistykselle hankittiin myös pieni arkistotila Karkkilan Kansantalon alakerrasta. Kokoukset pidettiin perinteisesti Takkointiellä nk. Järjestötalolla, kuten vielä tänä päivänäkin.

Elokuussa yhdistys toimi isäntänä ESMY:n kokouksessa joka pidettiin Karkkilassa. Yhdistys järjesti myös Caramba-ajotaitokisat torilla vuoden 2002 keväällä. Ne olivat SM-osakilpailut. Myöhemminkin tarjouksia kisojen pidosta on yhdistykselle tullut, mutta liian suurten järjestelytoimenpiteiden ja aikaisen ajankohdan vuoksi yhdistys on joutunut kieltäytymään.

Varoja yhdistykselle kerättiin tietysti jäsenmaksuin ja treffien osallistumismaksujen avulla, mutta myös myytävillä tuotteilla, joihin kuului mm. T-paitoja ja lippiksiä. Vuokrattiin laitteita ja muuta kalustoa. Arpajaisilla eri tilaisuuksien yhteydessä sekä mainosten myynnillä saatiin myös kartutettua yhdistyksen kassaa.

Vuosi 2005 olikin taas 25-vuotisjuhluvuosi jolloin keskityttiin Vuotinaisissa elokuussa pidettävien juhlatreffien järjestämiseen. Tapahtumaan osallistuikin peräti 65 vaunukuntaa. Treffit onnistuivat muutenkin loistavasti. Juhlissa esiintyivät mm. Karkkilan Työväenyhdistyksen Soittokunta, Karkkilan kisällit, Matti Kuuselan toimiessa juontajana sekä DJ:nä levyjä soitti Dag ”Mokke” Lindholm. Karkkilan partiosiskot järjestivät toimintaa lapsille ja nuorille. Samana vuonna vietettiin vappua Tammelan Pääjärvellä Majamäellä ensimmäisen kerran. Vaunukuntia osallistui 49 kappaletta. Juhlat olivat hienot ja lisäksi taloudellisestikin tuottoisat. Pöytäkirjat huomauttavat vain, että toimihenkilöitä olisi saanut olla enemmänkin. Kyseisenä vuonna johtokuntakin kokoontui peräti 14 kertaa. Yhdistys myös luovutti kiertopalkinnon Mөлккыkisailuun, jota kisailaan Karkkilan ja Forssan yhdistyksien välillä. Sen saa yhdistys kolmesta peräkkäisestä kiinnityksestä lopullisesti itselleen.

### Yhdistyksille uusi lehti

Edellisen vuoden innoittamana Vapputreffit vietettiin Majamäessä taas vuonna 2006. Vuosi toi mukanaan

myös uusia tuulia, kun tiedotuslehtihanke alkoi yhteistyössä Hyvinkään, Nurmijärven, Riihimäen ja Keski-Uusimaan kanssa. SFC Kuutoset ilmestyi ensimmäisen kerran 1.2.2006. Ensimmäisten lehtien ilmestyttyä pöytäkirjat kertovat vielä lehden tiimoilta olleen ”uutuusongelmia”. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja seuraavana vuonna tiedotustoimikunnan tehtävät päätetäänkin siirtää johtokunnalle, koska tilanne tiedottamisessa on muuttunut. Seuraavana vuonna lehden nimeen lisätään +, kun yhdistysten SFC- Kuutoset joukkoon liittyy vielä SFC-Itä-Uusimaa.

Tällä hetkellä SFC Kuutoset+ on kymmenen caravanyhdistyksen oma jäsenlehti, johon kuuluvat Forssan seudun, Hankoniemen, Hyvinkään seudun, Itä-Uusimaan, Keski-Uusimaan, Nurmijärven, Porkkalan ja Riihimäen SF-Caravaanarien yhdistykset sekä Kristillinen Karavaanariyhdistys. Lehti on kehittänyt imagoaan tavoitteenaan tyylikäs ja yhtenäinen ulkoasu. Lehdessä on myös runsaasti tilaa kaikille jäsenyhdistyksille. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Hallituksen jäsenet hoitavat lehden tiimoilta tarvittavan toiminnan valitsemalla henkilöt, jotka auttavat lehden suunnittelussa ja toimittavat lehteen materiaalia ja ovat lehden talouteen liittyvien asioiden osalta yhteydessä lehtitoimikuntaan. Tiedotteita toimitetaan ja lähetetään jäsenistölle aina tarpeen mukaan. Yllättävien tiedotustarpeiden ilmaantuessa hallitus kokoaa talkooporukan postituksen hoitamiseksi.

Lisäksi yhdistys ilmoittelee paikallislehtien järjestöpalstoilla.

### Uusitut säännöt

Vuonna 2007 yhdistyksen sääntöjä uusittiin - mm. hallituksen puheenjohtaja valitaan kahdeksi vuodeksi kerrallaan ja hallituksen jäsenmäärä muutetaan kahdeksasta vaihtelevasti neljästä kahdeksaan. Hallitus nimeää myös toimikunnan ja niihin jäsenet tarpeen mukaan, mutta viime vuosina nimettiin vain toimikunnan koollekutsuja, koska jäseniksi suostuneita on ollut vain vaihtelevasti, eikä heillä aina ole ollut riittävästi aikaa osallistua käytännön työhön. Johtokunta on joka vuosi tehnyt toimintasuunnitelman seuraavaksi vuodeksi. Jokaiselta vuodelta on olemassa myös vuosikertomus.

